

TẬP THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM

SỐ 21 - THÁNG 11, 2024

ĐÓA SEN HOA

*Ngát Thơm, Đóa đóa Sen Hoa
Dâng Hương Từ Ái! Bao la Biển, Trời
Bầu Không Tịch Tịch! Chuông lời ...
Hoa Thương Yêu Gửi Tặng Người Yêu Thơ
Quê Hương Ơi! Vẫn mong chờ,
Trời Xuân Quê Mẹ Ngâm Thơ Thanh Bình ...*

TUỆ NGA

*Mỗi bài thơ, mỗi sắc hoa
Tinh anh kết tụ trang nhà Cổ Thơ
Quê nhà nghìn dặm nước non
Vẫn chương chữ ngĩa vẫn còn Việt Nam
Xin Nàng Thơ lật từng trang...*

Phan Khâm

Phó Chủ Nhiệm Cothom Foundation

TẬP THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM

SỐ 21 - THÁNG 11, 2024

4. Kiều Anh / Hồ Trường An /Hoàng Trùng Dương
5. Ý Anh
6. Trần Đại Bản
- 7-8. Trần Quốc Bảo – Virginia USA
9. Đỗ Bình - France
10. Mùi Quý Bồng
11. Thảo Chi (Bùi Mỹ Hoa)
12. Nguyễn Thị Ngọc Dung
13. Nguyễn Thị Thanh Dương
14. Trường Đình - United Kingdom
15. Mạc Phương Đình
16. Ngô Văn Giai
17. Đỗ Thị Minh Giang
- 18-19. Tâm Minh Ngô Tằng Giao
20. Quang Hà
21. Quang Hà /Hoàng Hy/ Như Liên
22. Lý Hiểu
23. Phương Hoa /Cao My Nhân
24. Vũ Hối
25. Thái Hưng (Phạm Gia Hưng)
- 26-27. Phan Khâm
28. Hoàng Song Liêm
29. Như Liên / Quang Hà
30. Nguyễn Phú Long
31. Tuệ Nga
- 32-33. Đăng Nguyên
34. Cao My Nhân
35. Kim Oanh - Úc Châu
- 36-37. Y Thy Võ Phú
38. Nhất Phương
39. Thủy Lâm Synh
- 40-41. Thanh Thanh
42. Vương Thanh
- 43-44. Hạ Thái (Trần Quốc Phiệt)
45. Nguyễn Mây Thu - France
46. Trần Hoài Thư
47. Minh Thúy Thành Nội
48. Tuệ Trung (Lê Trọng Dũng)
49. Thy Lệ Trang
50. Hoa Văn

VÀNG TRĂNG NHỚ

Nguyệt lặn đêm tàn rượu đắng môi
Nhớ thương thăm thẳm một phương trời
Bến xưa hiu hắt sầu riêng một
Trăng cũ vờ vàng mộng lúa đôi
Gác vắng canh trường khôn rơi lệ
Song thưa khắc lụn khó vui cười
Cho ai gửi mảnh tình thơ đến
Muôn dặm quan hà có thánh thơ.

KIỀU ANH

NỖ NIỀM

Khấp cỏi Quê Nam mịt bụi vàng
Tìm đâu thời mộng giữa thôn trang?
Tuổi già hoài nhớ nhà thương nước
Chiến bại đành tan ngũ rã hàng
Vóc hạc chưa sồn mùa tuyết phủ
Mái sương nào thẹn nắng xuân sang.
Thủy triều xóa dấu chân trên cát
Còn sót trong mơ bóng Địa Đàng

HỒ TRƯỜNG AN

TẠ ƠN

Cả đời làm kẻ lãng du
Cuối đời nhìn lại hoang vu lộ trình
Đời người là kiếp phù sinh
Lần tay đếm tuổi giạt mình, tóc sương
Cảm ơn đời những yêu thương
Cảm ơn với những đoạn đường trải qua
Chông gai, cay đắng, phong ba
Ngọt bùi, hạnh phúc, gấm hoa trong đời
Trần gian vẫn đẹp tuyệt vời
Bài thơ viết tạ Phật trời trên cao.

HOÀNG TRÙNG DƯƠNG

Một sáng bình an

Tháng 11 năm nay bắt đầu với một cơn mưa sáng nhẹ hạt. Không gió bay qua nên mưa rơi suông thẳng, từng sợi từng sợi đều đều nối trời với đất, mưa đang là mưa của chính mình, êm ả và rất đẹp. Ngồi một mình ngắm mưa sau nhà, tôi ước mình được hoá thân vào mưa như lúc này, được thả mình từ muôn trùng cao vợi rơi xuống làm xanh thêm ngàn cỏ, hay tan vào mặt nước hồ kia để cùng vui với cặp vịt đáng yêu đang chăm chút cùng nhau rửa cánh. Một buổi sáng ướt át nhưng an bình làm sao.

Không gió nên chuông gió im lặng như đang chịu đựng một điều gì vậy. Tôi nhớ mình mua cái chuông gió này khi lên Tu Viện Cát Trắng lễ Phật nhân ngày rằm tháng giêng năm ngoái. Tôi ngước nhìn

lên, chuông gió cũng đang bình thản ngắm mưa như tôi. Tôi nghiệp cho chuông gió, nó không còn đẹp nguyên vẹn như ngày mới treo lên. Cơn bão mạnh tháng trước đã đánh bay rơi một cái chuông và ba con bướm! Thấy chuông gió bị hỏng thôi mà tôi đã cảm thấy bất an hụt hẫng, không ngờ gió bão mạnh đến thế. May sau đó tôi tìm nhặt lại được và đã nối lại những mảnh rơi. Thôi thế cũng tạm được rồi, đừng buồn chuông gió nhé, tôi nhắn thầm với chuông gió, hãy cứ reo vui đón gió lành đến nhé.

Tháng 11, trời vào cuối thu những nơi khác nhưng ở Florida là tháng cuối của mùa giông bão. Mong sao tháng này sẽ trôi qua bình an không bị thiên tai bão táp mưa cuồng. Tất cả sẽ được bình an, tôi bình an, và chuông gió bình an.

*Hồ thênh thang đón mưa bình an tới
Sáng lặng yên, chuông gió cũng lặng yên
Cả không gian cùng im như mặc niệm
Chỉ mưa rơi đang rửa sạch muôn phiền.*

Sáng bình an, mong thế giới bình an.

Ý Anh

Vero Beach, Nov 01, 2024

Thu Gởi Về Em

*Hôm nay trời đã vào Thu
Bỗng nhiên lá đổ, sương mù khắp nơi
Lòng buồn thương nhớ đầy vơi
Gởi em gái nhỏ phương trời xa xôi.*

*Quạnh hiu xao xuyên bồi hồi
Anh ngồi anh viết, một trời nhớ thương
Lời thơ tha thiết tơ vương
Gởi hương theo gió, ngàn phương tìm về.*

*Dòng sông mơ ước đê mê
Lá vàng rơi rụng trước hè, vườn sau
Chiều nay em nhớ em sầu
Hồn em tím tím như màu hoa sim.*

*Tình anh chảy máu vào tim
Thương em, anh biết anh tìm nơi nao?
Tình em như sóng dạt dào
Tình trong giấy lát, tình vào thiên thu!*

Trần Đại Bản - Thu cảm 2022

Em Bước Vào Thu

*Em bước vào Thu, như vào mộng,
Cây lá chung quanh, một sắc vàng.
Nắng vẫn chờ em ngoài cửa động,
Sao chân ngập ngừng... em hoang mang?*

*Em bước vào Thu, chiều hư ảo,
Thâm cỏ nằm, tương tư mầu xanh.
Khu vườn nhớ mùi hương thạch thảo,
Chiếc lá đầu cành, rơi rất nhanh!*

*Em vào Thu, dẫm trên xác lá,
Có nghe vụn vỡ, tiếng dòn tan!
Âm thầm chịu đau thương tàn tạ,
Làm sao em biết, lá thở than?*

*Em bước vào Thu, rừng nước nở,
Thoảng nghe tiếng chim kêu lạc đàn!
Trong chòm lá, nai vàng bỏ ngõ...
Đầu cành mắt lệ, giọt sương tan!*

*Em bước vào Thu, trắng sắp rụng,
Thời gian đậu trên cánh phong lan.
Như mây phù du... Em sao biết
Thu vừa đến, là Thu sắp tàn!*

*Em vào Thu nghe gió thổi dài.
Vàng Thu rụng rã, để tàn phai!
Ngọn đèn bùng sáng, khi gần tắt,
Còn gì lưu luyến để ngày mai! (?)*

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

HALLOWEEN - Nhập Gia Tùy Tục

*Tới Xứ này, nhiều bà con cô bác,
Thấy phong tục Mỹ, sao khác hẳn mình!
Ví dụ: họ chỉ chúc mừng Ngày Sinh,
Chẳng ai quan tâm đến chuyện Giỗ Chạp!*

*Họ và tên, qua đây thay đổi khác
Đảo ngược trước sau, cứ lộn tùng phèo!
Dân Mỹ yêu thương quý chuộng chó mèo
Ấm bông hôn hít... thấy mà kỳ dị!*

*Đến chuyện này... mình cho là nhầm nhí!
Cuối Tháng Mười, có ngày Halloween.
Tết Nhi Đồng, dành cho tuổi thần tiên,
Tựa như Việt Nam, dịp Rằm Tháng Tám.*

*Vậy mà nhiều nhà trình bày hắc ám!
Toàn hình ma quỷ, hài cốt, đầu lâu...
Bà con mình, ngó sợ hãi, lắc đầu,
Cho rằng văn minh Hoa Kỳ băng hoại!*

*Nhưng nghĩ kỹ... thấy chuyện này vô hại,
Phong tục Xứ người, vốn mãi xưa nay!
Mình tưởng dở, nhưng cũng có cái hay,
Giúp trẻ coi thường, không sợ ma quỷ.*

*Lại có kỷ niệm, bé thơ khoái chí,
Bận đồ hóa trang, đi "trick or treat"
Văn hóa Đông Tây, khác biệt dị kỳ,
Đã tới đây, thời nhập gia tùy tục!*

*Như bơi thuyền, phải nhập giang tùy khúc,
Miễn sao vẫn giữ Đức cho cháu con.
Ở ống thì dài, ở bầu thì tròn,
Ở đâu quen đó, chẳng còn chê bai!*

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

PHỐ XƯA

Đêm nghe sóng biển vỗ xa bờ
Âm vọng tình quê trong cõi mơ.
Nhớ em, nhớ phố đầy hoa mộng,
Là mấy vần thơ thuở học trò.
Những lần em học về qua lối
Cùng bước bên nhau hồn chung đôi
Ngày xanh như cánh diều bay mát,
Em mộng về đâu, ta cuối trời!
Giọt mưa tí tách ngoài song cửa,
Ta nhớ nắng hồng chiều phố mưa
Chẳng biết con đường cây bóng mát,
Còn thắm tình xanh trên lối xưa ?
Tháng giêng ta mơ trời kỷ niệm
Chỉ thấy trăng vàng bông tuyết bay
Đã lâu chưa về thăm phố cũ
Dòng đời trôi phai những nỗi niềm!

TÌNH CHỈ LÀ MƠ

Thơ thần vì đóa hoa thiếu nắng
Khép mi cho lòng đỡ ngất ngây
Bỗng dưng ta thấy đời im lặng
Nhu như mát nửa hồn theo áng mây!
Em đến từ vầng trăng diễm ảo
Nhập vào thơ lưu luyến duyên tơ
Tình cõi mộng, đường đời huyền ảo
Một thoáng phù du, sao hững hờ!
Chẳng lẽ buồn vui đều ngoảnh mặt
Đêm về con chữ sẽ cô liêu
Nhớ em hiu hắt sầu giăng mắt
Em mãi là thơ trong nắng chiều.
Dù lỡ say thơ mà quên lối
Thì đành cho gió cuốn xa khơi.
Tình, chỉ là mơ, sao bối rối?
Quay đi... hồn nhớ mãi nụ cười!

ĐƯỜNG EM ĐI

Em bỏ lớp văn ngộ cõi thiên
Gĩa từ phấn trắng tuổi hoa niên.
Học trò chắc nhớ cô nhiều lắm?
Trường vắng bóng em ta cô miên.
Bể dâu phiêu bạt đời trôi mãi
Thấp thoáng mây trời màu nắng phai!
Tội quá bài toán kèm năm ấy,
Em vẫn ngây thơ, ta giải sai!
Thuở đó tình trong thơ bền lễn,
Đêm về nằm mộng thấy đóa sen.
Em như ngọn nến hồn thanh khiết,
Tâm sáng lung linh ngộ trước đèn,
Ta sợ đường trần nhiều gió bụi,
Thì xin dạo khúc nhạc đời vui
Em thoát tục niềm đau sẽ hóa
Ta chấp mê vẫn cảm bụi ngài!
Ở đây ngày tháng như chiếc bóng
Thành quách trăm năm cũng rêu phong.
Bãi vắng, biển chiều trời mây nước
Quê cũ mờ xa vọng tiếng lòng.

Đỗ Bình

TÌNH SI

*Chiều nay em biết không mưa rơi lạnh lùng
Ở bên em, mưa có rơi hay nắng đang lên
Chắc em đang đắm say tình mới
Đâu biết phương này anh nhớ mong...*

*Từ khi xa cách em cô đơn từng ngày
Niềm đau héo hon với nỗi cô liêu
Thế thôi, đừng ôm lòng tiếc nuối
Thôi ước mơ gì đã xa xôi*

*Thà rằng mình quên thôi nhớ thương
Vi lòng mình đã trót tơ vương
Và niềm tâm tư đã ôm hình bóng
Mà kỷ niệm xưa quá mặn nồng*

*Giờ đây vẫn đắm say miên man miệt mài
Hoài trông ngóng cánh thư xanh sẽ đến với anh
Vẫn mong em sẽ quay về bến
Hâm nóng ân tình em với anh*

*Cầu mong em hãy đem yêu thương ngày nào
Gửi cho anh đang khát khao với nỗi tương tư
Giúp anh còn chút gì bám víu
Ôm mối hư mộng trong đời gian*

Mùi Quý Bồng

Thanh Hà hát "TÌNH SI" – thơ: Mùi Quý Bồng - phổ nhạc: Nguyễn Bích

 <https://www.youtube.com/watch?v=zA4LR9JV3FE>

THẬT THÀ

Tặng Ngô Văn Hòa

Tháng chín sắp qua tôi ở lại
Đón chờ tin mới tháng mười sang
Đêm mưa ngày lấm sương mù mãi
Ngồi đọc bài thơ anh mới đăng

Anh là thi sĩ của thời gian
Đếm bước trần ai đã dậm ngàn
Thêm một mùa Thu nhìn lá rụng
Gió về lay tỉnh mộng nhân gian

Tôi cũng làm thơ, thơ chẳng nhiều
Tập tành câu chữ được bao nhiêu
Tôi đem thơ dán lên bờ vách
Mỗi vách phòng thơ kín chỗ treo

Tôi qua những khúc quanh trần thế
Bè bạn tôi còn được mấy ai
Kẻ mất người quên thời áo mỏng
Mưa bay gió thổi nón cầm tay

Anh đã một đời vui với khổ
Đi đâu cho thấy một thiên đường
Quần quanh đếm lá mùa Thu đỏ
Anh cảm thấy gì trong tiếc thương?

Tôi ngắt cành hoa trên giậu thưa
Tôi thương màu trắng thật đơn sơ
Giây leo đan kín rào bên xóm
Cỏ dại hoa rừng gợi ý thơ

Anh có khi nào đêm mất ngủ
Trở mình chợt thấy nhói trong tim
Làm thân du mục là muôn thuở
Sống đất người dung chết thật im

Tôi nghĩ mai kia tôi sống lại
Tìm nơi quen thuộc thuở sơ sinh
Có sao lạ quắc đi đi mãi
Chẳng thấy người quen ra đón mình

Anh biết là tôi muốn nói gì
Lòng tôi lấm lúc cũng sân si
Ghét thương vô cớ buồn vô cớ
Anh hãy dỗ dành tôi nữa đi

Tháng chín sắp qua tay vuốt mặt
Tôi tìm giọt lệ buổi chia xa
Tôi tìm một mối tình vô hạn
Anh có tình tôi rất thật thà.

Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa

09/26/2024

DỐI GIÀ

Ngấp nghe bảy mươi chẳng thấy già
Chân gầy thoăn thoắt suốt lâu ba.
Thư từ giao tiếp nơi thân thiện
Sách báo lo toan chốn gần xa
Tình nghĩa gia đình niềm hạnh phúc
Phu quân yêu mến nét tề gia
Dối già nàng cũng lên sân khấu
Một chút thương đời với tiếng ca.

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

ĐỜI HOA

Cuộc đời vẫn đẹp những lời ca
Dù bóng hoàng hôn thấp thoáng xa
Hạ trắng không e màu nắng thắm
Thu vàng chẳng thẹn ánh trăng ngà
Đông phong bùng lửa tim nồng ấm
Xuân vũ tưới vườn lòng vị tha
Tiếng hát mộng mơ cung tuyệt diệu
Câu thơ điểm lệ dệt đời hoa.

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

THỜI GIAN ƠI

Thời gian ơi hãy ngừng bay
Cho ta sống lại những ngày mộng mơ

Tuổi xanh xanh thắm cánh thư
Bồng bênh mái tóc lãng du mây trời
Chiều Tà xa vắng chơi vơi
Tiếng đàn vương vấn ngàn lời nhớ nhung

Mưa thu cơn xá lạnh lòng
Vai gầy trêu tượng ngập ngừng bước đêm
Xin mưa hãy khóc thay em
Để mi thôi ướt bên thềm cô đơn

Cung thương len lén vào hồn
Tiếng ca trầm lắng nỗi buồn xa xưa
Đường tơ tha thiết sao vừa
Ấm lòng nhau phút giây chưa dứt sầu

Trang thư ngày cũ nát nhàu
Vàng trắng thu muộn tím màu tương tư
Thời gian chờ đợi bao giờ
Thì thôi hò hẹn qua bờ không gian.

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

ĐẾN ĐÔNG BẮC MÙA THU

(Cảm tác Mùa Thu vùng Đông Bắc)

Vâng, em sẽ đến vùng Đông Bắc
Ngay bây giờ
Làm sao em có thể chối từ
Món quà tặng
Một mùa Thu
Một tâm tình chất ngất mộng mơ
Để em sẽ làm thơ
Thơ em sẽ làm lá vàng thêm mơ màng
Lá đỏ thêm rực rỡ
Lá nâu thêm u sầu
Em sẽ chết lịm trong mùa Thu sắc màu
Nhặt chiếc lá rơi
Và nhặt câu thơ bắt chợt rụng rơi.

Mùa Thu Đông Bắc
Hãy đón em
Hãy xách giùm em chiếc va ly hành lý
Nặng tình tri kỷ
Chất chứa đầy tâm hồn đồng điệu
Lá khô trải thảm dưới bước em đi
Mây trời nẻo xa kia
Gió góc phố gần này
Nơi nào cũng có mùa Thu
Có một trời thơ
Chắc mai em sẽ lạc lối về.

Nguyễn Thị Thanh Dương

(October 21, 2024)

ĐÀ LẠT CỦA TÔI

(Cảm tác bài thơ về Đà Lạt của Phong Châu)

Đến Đà Lạt bằng trái tim yêu
Nên dù có xa cách bao nhiêu
Tôi đi bằng chuyến tàu không vé
Chẳng đợi buổi trưa hay buổi chiều.

Tôi chưa đến Đà Lạt bao giờ
Nhưng tôi đã đến bằng hồn thơ
Ngắm Hồ Xuân Hương hoàng hôn xuống
Ngắm thành phố buồn trong sương mờ.

Thung Lũng Tình Yêu ở nơi đâu
Người yêu người sẽ đến tìm nhau
Về đây lên đồi thông xanh biếc
Nghe tiếng lòng mình gió thông reo.

Đến chân đèo thăm thác nước Prenn
Bọt tung trắng xóa ngỡ thần tiên
Này thác Cam Ly, Hồ Than Thở
Cà phê Tùng tôi đợi người quen.

Thành phố ngàn hoa thấy mà thương
Tím Cẩm Tú Cầu, tím Oải Hương
Tôi yêu Dã Quỳ vàng rực rỡ
Yêu cả màu vàng hoa Hướng Dương.

Tôi đến Đà Lạt đã nhiều lần
Trong giấc mơ xa, giấc mộng gần
Hôm nay tôi lại đến Đà Lạt
Thăm lại người xưa của lòng mình.

Nguyễn Thị Thanh Dương

(Oct. 25, 2024)

Nỗi Đau Làng Nủ

10 tháng 9, một sớm trời Phúc Khánh
trên núi Voi có tiếng nổ gầm vang
cả Làng Nủ vùi chôn trong mưa lạnh
người gọi người giữa biển lệ thương tang

chôn yên bình bỗng chốc là thảm họa
mẹ cha già chưa tiễn đã vội xa
bầy con trẻ, nỗi kinh hoàng tầm tã
nhìn Bảo Yên mà đăm đăm xót xa

tranh mái rạ, dẫm mình trên bùn đất
đời cuốn theo cơn lũ quét, thiên tai
quê nội ngoại, mảnh đất trời chia cắt
kẻ lầy chôn, bi hãi một Lào Cai

bé dăm tuổi khóc than, đời trọc trở
em gái Tày, tan tát núi đồi nghiêng
tiếng xé lòng, trái tim gầy sặt lở
hạt lúa mầu, ngập úng những triền miên

chiếc đèn lồng, Tết Trung Thu lịm tắt
tùng cúc tùng, ai chen chúc tuổi thơ
chân đất bùn, đởn đau nào se thắt
đã lấp vùi cả mảng trời ước mơ

mẹ Làng Nủ, giấc ầu ơ ngoan ngủ
ru đời mình bên chiếc võng tang thương
hỏi đêm nay con sẽ về đâu trú
cho sum vầy nước mắt gửi quê hương

Trường Đình

UK, sương mù già 2024

+ **Làng Nủ**: Một khu vực người Tày với 167 hộ dân thuộc xã Phúc Khánh, huyện Bảo Yên, tỉnh Lào Cai. Trong đó có 40 nóc nhà với 168 nhân khẩu sinh sống dưới chân núi Voi, là miền thung lũng yên bình đã bị lũ quét cuốn trôi. Theo những người dân sống sót kể lại, khoảng gần 6 giờ sáng ngày 10 tháng 9, mưa gió khắp trời, suối nước lên cao, bất ngờ có một tiếng nổ lớn trên núi Voi, những vạt đất sạt lở vùi lấp cả thôn làng. Có những hộ dân, toàn bộ gia đình đều tử vong, có những em bé may mắn được cứu thoát, bỏ vợ, thương tật. Chồng khóc vợ con, vợ khóc chồng con, mẹ cha chia cắt, người thân thất lạc. Những căn nhà sàn mong manh, tạm bợ, cũ kỹ, của một thửa nương thân sum vầy nội ngoại đã bị vùi dập cuốn trôi theo cơn nước lũ tràn về. Nỗi tang thương kinh hoàng chưa từng có ở một thôn Làng Nủ hiền hòa và thanh vắng. Cho đến thời điểm chiều ngày 27 tháng 09/2024, tổng số người chết ở Làng Nủ là 58 người, trong số đó có những thi thể không vẹn toàn đã mấy ngày đêm ngâm mình dưới 3 thước bùn đất. Có những cháu bé chỉ mới vài tuổi lớn đã mất cả mẹ cha, thương tích đầy mình, hiện đang điều trị tại các bệnh viện địa phương. Được biết, vẫn còn 9 người dân ở Làng Nủ mất tích chưa tìm được thi thể. Một kiếp nạn thảm họa đầy bi thương nước mắt và hãi hùng ký ức của đồng bào miền cao vùng Tây Bắc quê hương Việt Nam.

BA MƯƠI NĂM

*ba mươi năm chia biệt
tưởng chừng đã xa người
nghe đôi môi hạnh ngộ
nóng lên vùng mặt trời
thì thắm trong tìm kiếm
trao gửi bỗng hụt hơi
vòng tay từ khao khát
quấn quanh giữa nụ cười
ngón nhỏ chuyền hơi ấm
từng ngón chút buồn rơi
bàn tay sục nổi nhớ
xoa dấm ngàn chơi vui
chợt đôi mắt thức giấc
chọc sâu xuống giữa đời
long lanh đầy vị ngọt
ấm theo dòng à ơi
cuồn cuộn qua hơi thở
đẩy nụ tình lên khơi
rào rạt những trăn trở
miên man người cùng người
tháng ngày giấu chờ đợi
bập bùng ngọn lửa trôi
ba mươi mùa giá rét
kỷ niệm tưởng mờ coi
đêm rừng mình trở dậy
thênh thang những bồi hồi.*

Mạc Phương Đình

NGƯỜI CON GÁI TÔI THƯƠNG

*Có những buổi chiều êm
Theo nàng về xóm nhỏ
Em nàng chơi trước ngõ
Mẹ già đợi ngoài hiên.*

*Nhà nàng ở cuối thôn
Lệ Thủy, xã Bình Thông (1)
Có bãi biển thơ mộng
Gió nhẹ, nắng mai hồng.*

*Đêm hôm ấy kinh hoàng
Làng chìm trong khói lửa!
Dân ở vùng xôi đậu
Hốt hoảng lánh xa làng.*

*Tôi xa nàng từ đó!
Người con gái tôi thương
Nghĩ học chắc nhớ trường
Biết có còn hay mất?*

*Tôi đi làm lính chiến
Hành quân qua thôn em
Nhớ những buổi chiều êm
Theo nàng về Lệ Thủy.*

*Gặp lại người tôi yêu
Trước cảnh nhà tiêu điều
Mắt em buồn vơi vơi...
U ửn chiều quạnh hiu.*

Ngô Văn Giai

(1) Xã Bình Thông bây giờ là xã Bình Trị,
Bình Sơn, Quảng Ngãi

THU HOÀI CẢM

*Thu về giăng sợi tơ vương
Dấu xưa hoài niệm sâu thương cung đàn
Gió thu ru chiếc lá vàng
Nắng chiều hiu hắt phai tàn ước mơ
Về đâu áo trắng ngây thơ
Tà bay góc phố giả vờ chưa quen
Tan trường anh khẽ gọi tên
Bỗng nhiên cuồng quýt bỏ quên thư tình
Theo sau anh nhật tằm hình
Như quà lưu niệm chúng mình trao riêng
Bao thu xa vắng bên hiên
Mưa giăng nỗi nhớ treo nghiêng bóng đời
Còn ai thao thức phương trời
Đêm thâu dệt mộng xa vời hương yêu.*

Đ T Minh Giang

GIFT

O my love, what gift of mine
Shall I give you this dawn?
A morning song?
But morning does not last long -
The heat of the sun
Wilts like a flower
And songs that tire
Are done.

O friend, when you come to my gate.
At dusk
What is it you ask?
What shall I bring you?
A light?
A lamp from a secret corner of my silent
house?
But will you want to take it with you
Down the crowded street?
Alas,
The wind will blow it out.

Whatever gifts are in my power to give you,
Be they flowers,
Be they gems for your neck
How can they please you
If in time they must surely wither,
Crack,
Lose lustre?
All that my hands can place in yours
Will slip through your fingers
And fall forgotten to the dust
To turn into dust.

QUÀ TẶNG

*Em yêu ta có gì đây
Tặng em vào buổi sáng này hỡi em?
Bình minh ca khúc êm đềm?
Nhưng nào buổi sáng có bền mãi đâu
Vầng dương tỏa nhiệt non đâu
Bình minh tàn lụi, úa mầu giống hoa
Và rồi ngay khúc hoan ca
Điều ru nhảm chán cũng qua một thời.*

*Em yêu nêu buổi đẹp trời
Hoàng hôn diu bước em nơi cổng nhà
Em mong chi gọi chút quà?
Quà chi ta sẽ mượn mà trao em?
Hay tặng em một ngọn đèn
Từ trong góc khuất im lìm nhà ta?
Nhưng khi em dạo chơi xa
Có mang đèn xuống phố qua lảm người?
Gió vô tình lảm chao ơi
Thôi đèn ta tắt mắt thôi còn gì!*

*Trong tâm tay có quà chi
Mà ta có thể mang về tặng em
Dù hoa rục rở bên thềm
Ngọc ngà lộng lẫy khoe trên cô người
Quà đâu luôn tạo nụ cười
Vì thời gian sẽ đập vùi cánh hoa
Ngọc ngà cũng rạn nứt ra
Sắc phô hào nhoáng phiêu pha tháng ngày.
Quà mình trao tặng nhau này
Trôi qua năm ngón bàn tay em hiền
Rơi vào tro bụi lãng quên
Hóa thành tro bụi vương miền nhân gian.*

Rather,
When you have leisure,
Wander idly through my garden in spring
And let an unknown, hidden flower's scent
startle you
Into sudden wondering -
Let that displaced moment
Be my gift.
Or if, as you peer your way down a shady
avenue,
Suddenly, spilled
From the thick gathered tresses of evening
A single shivering fleck of sunset-light stops
you,
Turns your daydreams to gold,
Let that light be an innocent
Gift.

Truest treasure is fleeting;
It sparkles for a moment, then goes.
It does not tell its name; its tune
Stops us in our tracks, its dance disappears
At the toss of an anklet
I know no way to it -
No hand, nor word can reach it.
Friend, whatever you take of it,
On your own,
Without asking, without knowing, let that
Be yours.
Anything I can give you is trifling -
Be it a flower, or a song -

Rabindranath Tagore

(1861-1941)

*Thôi! Xin em buôi thanh nhàn
Du xuân dạo gót ngọc sang vườn nhà
Chợt đầu thoang thoang bay xa
Hương thắm hoa lạ lan ra bất ngờ
Làm em thích thú sững sờ
Phút giây hoan lạc đó là quà ta.
Hay em đưa mắt nhìn qua
Lần theo lối rợp lá hoa bên đường
Chợt đầu một đốm tà dương
Lung linh in bóng ngăn đường em đi
Biên mơ màng tuổi xuân thì
Thành ra mộng đẹp khác chi mộng vàng
Xin em giữ ánh hôn hoàng
Làm quà trong trắng vô vàn ta trao.*

*Kho tàng trôi nổi biết bao;
Chói chang giây phút, tan vào hư vô
Vô đề ca khúc thiên thu
Cản ngăn nẻo ý, chặn ru bước đời
Tựa như vũ điệu buông lời
Tàn nhanh theo tiếng vòng nơi chân người.
Tìm đâu! Thân vạn dặm chơi
Xa tâm tay với! Xa nơi ngôn từ!
Những gì em có riêng tư
Không hay không biết, không chờ không xin
Bạn lòng ơi giữ cho bên
Của riêng em đó kiếm tìm đâu xa.
Dù ta có tặng em quà
Tặng hoa hay khúc tình ca đáng gì!*

Tâm Minh Ngô Tằng Giao

(chuyên ngữ)

Lá Vàng rơi một thoáng
Đủ muôn trùng nhớ Thu – **Quang Hà**

Lang Thang mùa Thu

Lúc buồn tôi đi lang thang
Đi dọc gió sớm đi ngang nắng chiều
Thu về sương điểm cô liêu
Đường xa bay đã ít nhiều lá phong

Thơ xưa điệp lục ngô đồng (1)
Biết thu*. Là để tư lòng xuyên xao
Người quen nào thấy ai nào
Người dưng còn tiếc tiếng chào hello!

Thôi về lên đứng dốc mơ
Bóng trắng với bóng người chờ trong sương
Cầu mây bắc nhịp dặm trường
Thu xưa về ngự trắng đường áo bay

Mắt chìm mắt, tay ghì tay
Càng thơm hương bưởi càng say tóc huyền
Sưởi đời Thu tự yên nguyên
Về trong thoáng mộng, lâm tuyến nở hoa...

Quang Hà, thu 2024

(1) "Ngô đồng nhất điệp lục, Thiên hạ cộng tri thu" (Cổ thi Trung Hoa)

Bến Chiều Hôn

Cát bãi nằm hong nắng cuối ngày
Bên trời rắng nhuộm chấy phương Tây
Thuyền neo dưới bến im lìm khách
Nhạn lẻ trên không lác đác bầy
Gió thoảng - lời ru từ góc biển
Sóng lùa - tiếng dội phía chân mây
Ly hương nào phải là ly tổ
Đề Bóng Quê Nhà mãi lắt lay

Quang Hà, SF, 9/19/24

Họa 1:

Ảnh Nguyệt Hoàng Hôn

Nắng hạ còn vương níu gót ngày
Giải mây vàng tím nhuộm trời tây
Chim non im cánh bay tìm tổ
Hải điều vang kêu kết vội bầy.
Thấp thoáng vành trăng sầu vụn cỏ
Nhấp nhô giải lụa sóng ngàn mây.
Bồng bênh mái tóc em bên ấy
Có thấy hoàng hôn ánh nguyệt lay...!

Githéa Hoàng Hy, cuối hè 2024

Họa 2:

Bến Chiều Hôn

Bóng tối dần lan xóa thán ngày,
Vàng dương thoi thóp phía trời Tây.
Nhấp nhô ngọn nước thuyền neo bến,
Chao liêng không trung én gọi bầy.
Sóng vẫn dập dồn xô phiến đá
Chiều còn phiêu bạt tãi đường mây
Quê cha đất mẹ luôn hoài niệm.
Có bóng tre già trong gió lay.

Như Liên

DÂNG NGƯỜI LỤC BÁT

*Mang thơ lục bát dâng người
Ngai vàng rời bỏ; sống đời bình dân
Kinh thành xa khuất mây Tần
Xanh rêu cung điện quần thần vắng tanh*

*

*Tay tiên lục bát đề tranh
Chữ thương chữ nhớ nét hoành nét tung
Chiêm bao hoàng thượng hồi cung
Tĩnh mơ nghe vạc nã nùng kêu sương*

*

*Ngâm nga lục bát chiến trường
Quan quân ôm hận, anh hùng thở than
Mồ ai xin chớ hỏi han
Cuối cùng thắng bại cũng hoàn đất đen*

*

*Ngồi xem lục bát bên đèn
Trò chơi tiểu kỹ bon chen đôi lời
Đợi chi hoa nở chào mời
Vội thơ quên hết chuyện đời nhiều khi*

*

*Lính thương lục bát miền quê
Lạc trong nghi trận tứ bề bủa vây
Mây ngàn cánh hạc xa bay
Nghĩa trang hoang phế đợi ngày lãng quên*

Lý Hiểu

CỎ THƠM THU MÃN

CỎ THƠM thu mãn mượt chân trời
VẪN HỌC khu vườn luôn thắm tươi
Mặc khách lời vàng minh ý tỏa
Tao nhân bút ngọc ánh quang ngơi
Bón chăm dị thảo khoe từng cụm
Vun xới kỳ hoa nở tứ thời
Xuân Hạ Thu Đông đều rộn rã
PHAN KHÂM, ANH DŨNG - cảm ơn người!

Phương Hoa

OCT 31, 2024

HAI NGƯỜI KHÁCH

Một người thích ngó trời cao
Đếm bao nhiêu đám mây vào thiên thu
Một người đọc thơ phiêu du
Vạn đường thiên lý chưa ru tình sâu

Người về biển cuối, sông đầu
Áo xanh đã bạc trắng màu cỏ sơ
Người đi bỏ lại hồn thơ
Trên thêm cô quạnh mộng mơ điêu tàn

Hai người chưa rõ quan san
Cung dâu thả mũi tên tàn phai hương
Đưa nhau tới cuối nẻo đường
Dấu xưa còn lại sa trường cỏ khô ...

Cao My Nhân

BUỒN ƠI!

(Kính họa bài Hai Người Khách
của chị Cao My Nhân)

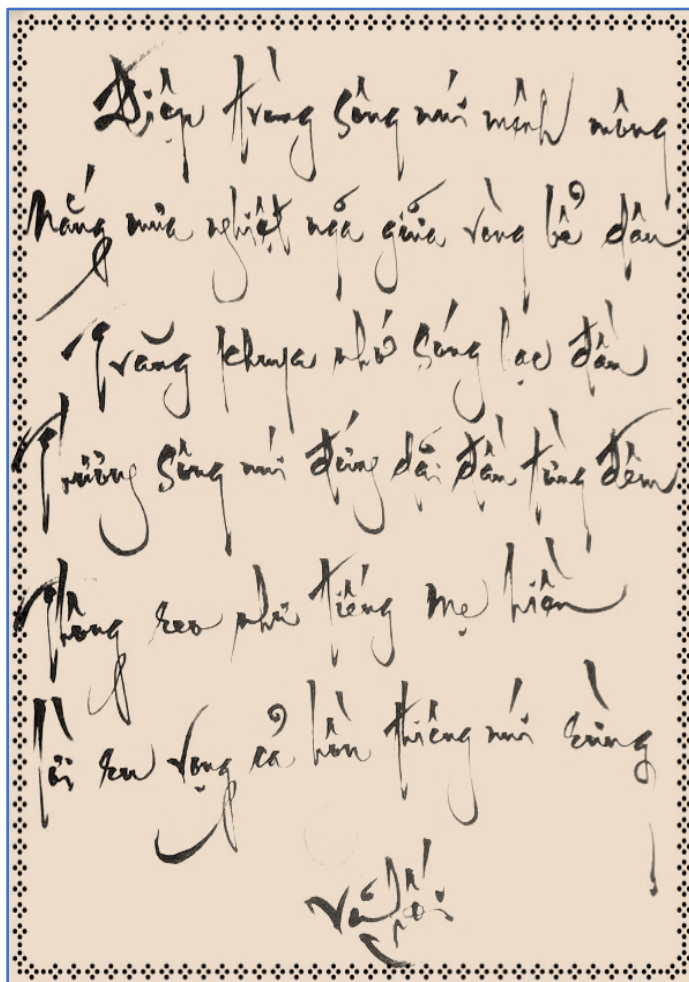
Buồn ơi, vời vợi trên cao
Tình xưa giờ đã quyện vào hồn thu
Lá vàng lơ đãng nhân du
Dòng thơ man mác đem ru nhịp sâu

Buồn ơi, lạc mỗi tình đầu
Phương nao cánh nhận nhạt màu đơn sơ
Gió rung giọt rớt thành thơ
Yến oanh nước nở ước mơ lụi tàn

Buồn ơi, nào ngại sẽ san
Lan sâu huệ héo nhụy tàn xa hương
Khí xưa loan phượng chung đường
Chừ sao đôi ngã can trường héo khô...

Phương Hoa

DEC 31st 2020

Thơ & Thư họa: **VŨ HỐI**

Bốn mùa thương nhớ

Mai vàng nở đón xuân sang,
Mùa đông tuyết giá mênh mang là sầu.
Hè về phượng nở khoe màu,
Thời gian thấm thoát qua cầu nước trôi.

Trường Xưa nhớ mãi không thôi,
Những ngày Xuân thấm xa rồi tìm đâu...
Hè về tháng Bảy mưa ngâu,
Đôi ta sánh bước chung đầu bên nhau

Thu sang lá rụng rơi mau,
Đông về lạnh lẽo sắc màu không tươi.
Khi xưa lúc tuổi đôi mươi,
Bên Thầy với bạn vui chơi thỏa tình

Giờ quanh ta chỉ một mình,
Nhớ thương chỉ biết tìm hình bóng xưa.
Nhìn nhau ngỡ ngỡ trong mưa,
Mắt ai lấm tấm, đong đưa lệ buồn...

Đôi vai tóc xõa mây nguồn,
Tương tư ánh mắt đang cuộn cuộn dâng.
Cầu Trời Phúc, Lộc ban ân,
Cho muôn bạn cũ Tân Xuân vui vầy,

Công cha, nghĩa mẹ ơn thầy,
Ghi tâm khắc cốt sau này chớ quên.
Du Xuân hái lộc cầu hên,
Người người hạnh phúc, dưới trên an hòa.

Thái Hưng/PGH

TA NHỚ EM

Ta nhớ triền miên ánh mắt em
Cầu vồng bảy sắc vắt lên trên
Em long lanh sáng diu ta dậy
Cứ ngỡ còn ngàn lẻ một đêm

Ta nhớ mỗi mồn đôi mắt em
Vào khuya trong vắt giọt sương đêm
Nâng niu ta đợi hồn cây cỏ
Thanh thoát cho mình được gọi tên

Ta nhớ cuồng say nháy mắt đen
Nhu chùm nho chín đã lên men
Ta dâng rượu đỏ mời em uống
Mùi ngòn thiên thần nở đóa sen

Ta nhớ đại khờ khỏe mắt nai
Suối mây cuộn cuộn phủ bờ vai
Ta về lững thưng trong rừng vắng
Gào thét muôn chiều chẳng gặp ai

Da diết nhớ em mắt phượng dài
Đổi đời ta áo mũ cân đai
Em nhìn rực lửa như mùa hạ
Xô đẩy ta về chốn khổ sai.

Phan Khâm

Quỳnh Lan hát “Ta Nhớ Em”:

 https://www.youtube.com/watch?v=x8T_6207JzE

Thơ: Phan Khâm; phổ nhạc: Phan Anh Dũng (Maryland USA)

CÚC VÀNG

*Hoa cúc vàng mới nở
Con bướm màu khói hương
Bay về không kịp thờ
Chết ngất ở góc vườn*

CON BƯỚM

*Hôm đám ma con bướm
Lá phong phủ đầy vườn
Lá đã rơi về cội
Bướm sẽ lên thiên đường*

ĐIỀU VẮN

*Giờ tiễn đưa con bướm
Con ong đọc điệu vắn
Có vài con chim lượn
Trời làm mưa lăn phẫn*

HỒN BƯỚM

*Ai hóa thân hồn bướm
Nằm trên đó mơ tiên
Nếu đời không nghiệp chướng
Ân xá mọi lời nguyên*

PHAN KHÂM (Maryland)

thêm hoa

*Em đứng tựa thêm hoa
Hắt hiu giọt nắng tà
Trông vời chim nhạn lẽ
Đã mấy mùa Thu qua.*

*Mùa Đông sâu rét mướt
Mây chiều ập núi cao
Lối xưa mềm cỏ ướt
Mù sương người phương nào?*

*Đã bao chiều nắng quái
Đã mấy mùa Xuân qua
Người đi chưa trở lại
Tóc liễu buồn trắng xưa.*

*Người đi trong gió thét
Người đi trong mưa gào
Người đi trong giá rét
Người về trong chiêm bao.*

*Đã bao mùa lửa khói
Bao mùa tên đạn bay
Thềm hoa ai ngóng đợi
Vó ngựa ngoài chân mây?*

Hoàng Song Liêm

Thu Vàng

Thu **vàng** nhè nhẹ mênh mang,
Trời thu trải ánh nắng **vàng** đỏ đây.
Nắng thu nhuộm lá **vàng** cây,
Gió lay lá rụng **vàng** bay xạc xào.
Cúc **vàng** nở rộ bờ rào,
Áo **vàng** tha thướt xuyên xao tơ lòng.
Trăng **vàng** lấp lánh suối trong,
Nai **vàng** ngơ ngác đòi thông lặng tờ.
Tình em **vàng** võ mộng mơ,
Tình anh lơ lửng, lửng lơ cá **vàng**.
Bướm **vàng** tình bạc phụ phàng,
Dấu tình em mãi đá **vàng** sắt son.

Như Liên

Thu Vàng Lạc Cảnh

Khung cảnh mùa thu đẹp tuyệt vời
Gió về đưa xác lá rơi rơi
Đỏ vàng lấm tấm tô nền cỏ
Hồng tím lưa thưa điểm dáng trời
Nắng chiếu long lanh hồn chất ngát
Mây trôi lãng đãng mộng đầy vơi
Cùng nhau lạc bước vào tiên giới
Giây phút thên thang thoát lụy đời.

Như Liên, cuối thu 2011

Bài hoa:

*Gió nhẹ, mây bay lộng giữa vời
Bên đường Thu lá thảo nhiên rơi
Vàng hoe lối cỏ như hoàng gấm
Đỏ thắm hàng cây tựa ráng trời
Ngõ vắng xô xao mùa lá chín
Đường êm lay động bóng chiều vơi
Thiên Thai lối mộng, vàng rơi rắc
Giây phút thần tiên, lãng chuyện đời.*

Quang Hà, mãn thu 2021

Mơ Ước

Ta sẽ quay về nơi chốn xưa
Nhìn nhau vui kể mấy cho vừa
Giếng đình bóng nước khi tâm sự;
Bãi cỏ đầu làng lúc nghỉ trưa.
Trước ngõ cành đào sương lấp lánh
Sau vườn bụi trúc gió đu đưa
Thời gian thư thả đời trầm lặng
Sớm tối ra vào chuyện nắng mưa.

Nguyễn Phú Long

Nhớ Người Phải Quên

Bài thơ mới viết đêm qua
Sớm mai ngó lại gần xa nửa vời,
Giấy hoa, nét mực còn tươi,
Phải chăng người đó? Phải người đó không?
Phải người cùng tận đáy lòng,
Ghét, yêu, oán, hận, ước mong, ơ hờ...
Phải người đâu nữa bây giờ!
Sao còn thấp thoáng trong thơ đi về!
Phải người đôi ngả đã chia
Trăm năm hò hẹn duyên thề nước trôi.
Phải người...Thôi thế thì thôi!
Đêm qua ai bảo nhớ người phải quên.

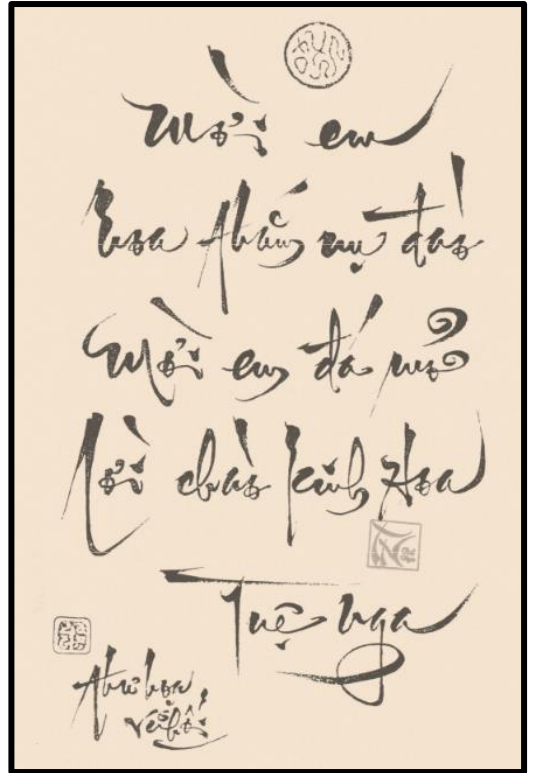
Nguyễn Phú Long

Tiếng Lá Xạc Xào Phải Gió Thu

Chiều lên mây trắng bay nhiều quá
Ta thấy lòng mình bỗng nhẹ tênh
Thơ gửi về đâu mây viễn phố
Cánh bướm không gió cũng lênh đênh
Chữ nghĩa băng khuâng vạm dậm trường
Từ bình minh ấy đến tà dương
Chút gì làm lụi theo ta mãi
Một phiến u hoài mấy tuyết sương
Ai thả sào lên chóp núi cao
Có nghe biển vọng sóng dâng trào
Trăm năm hư ảnh trắng trong nước
Tưởng giấc Kê Vàng cánh bướm chao
Tiếng lá xạc xào phải gió thu
Thuyền trắng ai mộng bến Chân Như
Ba ngàn thế giới Thơ vào hội
Nhân loại hòa vui dưới Bóng Từ.

Tuệ Nga / Oregon, vào Thu 2008
(Trích thi phẩm Dòng Cổ Nguyệt)

ĐÊM THU

*Đêm hoang vu, đêm hoang vu
Sương mù phủ kín hơi Thu lạnh nhiều
Cô đơn hồn lạc bến xiêu
Tưởng như đời đã phiêu phiêu bến bờ
Bên đời cỏ ướt che mờ
Im hơi lặng tiếng xác khô thuở nào
Vọng từ ngôn ngữ xanh xao
Như con bướm trắng lạc vào thế nhân
Nẻo về quay quắt hóa thân
Ta và bướm cũng tưởng chừng như nhau
Trăm năm thế sự mà đau.*

Đặng Nguyên

CÓ KHÔNG

Sinh.
Mệnh.
Tử.
Một hình hài.
Nửa đêm thức giấc
Trần ai lỡ làng.
Người đi !
Dáng nhớ con ngoan.
Vẫy tay
Ngoảnh mặt
Mơ màng nghĩa nhân.
Quên nhau.
Tiền nghiệp cách phân
Về đây tịnh tọa.
Tâm tâm rạng ngời.
Ngoài hiên
Mưa tạt.
Mưa rơi.
Lòng trong quạnh vắng
Luân Hồi
Có Không.

Mùa Vu Lan 2008

Đăng Nguyên

MÀU LY BIỆT

Áo em đã trắng màu ly biệt
Khăn cũng mơ màng mây trắng bay
Khói trắng rơi trên làn tóc biếc
Còn ai thương nhớ trắng đêm này

Thì thôi ngày tháng vào thơ mộng
Cho mỗi thân tình mãi thiết tha
Đi suốt trăm năm tìm khoảng trống
Gió lùa buốt giá xác yêu ma

Lửa hương phút chốc theo hư ảo
Vội vã về đây đốt cháy lòng
Thửa sớm tàn phai danh tiếng hão
Hay là thời vận thả mệnh mông

Tên anh vừa đó nghe thiên cổ
Hoang vắng, phiêu bồng giữa thế gian
Anh hỡi nơi này không bến đỗ
Bởi vì không có một giang san ...

Hawthorne 4-10-2024

CAO MỸ NHÂN

VỀ NƠI HẸN

Buồn lắm mùa thu đang sắp hết
Mùa đông mới đến, đợi ngoài hiên
Anh không trở lại, chờ ngênh Tết
Cùng với em, Xuân tới lặng yên

Ta đã rời xa Tổ Quốc lâu
Từ khi sông núi chuyển mùa sau
Từ khi lửa đạn sa trường tắt
Nguồn lũ cuồng trôi ngập tuyến đầu

Sao thốt lời chia biệt nỡ nùng
Trăm con nước động tràn mông lung
Tiếng chim quyên hót rơi bi thảm
U uất lời thiêng buổi cáo chung

Mê đắm chinh yên, vàng lửa thép
Loang màu chiến trận, đẹp hồn thơ
Bao nhiêu tráng sĩ về nơi hẹn
Trống lệnh khai quân, rực sắc cờ ...

CAO MỸ NHÂN

Hỏi Người?

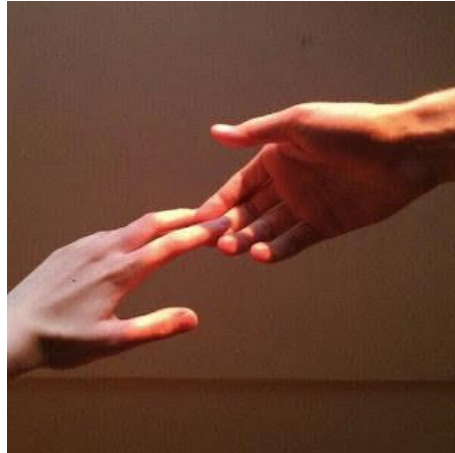
*Có những đêm trắng trần trọc
Mở ngăn tim đã nhánh mọc suy tư
Dạ có bồn chồn do dự
Nói một lời hay tư lự lặng thinh?*

*Có những đêm trắng một mình
Dòng suy nghĩ ừ cái tình không nợ
Lấn cấn hoài ôi các cứ
Buông nhẹ lòng hay trần trở đòi nhau?*

*Có những đêm trắng nhạt màu
Biết bên trời một bóng sầu vò vố
Thấp bao lần mùa trăng tỏ
Hỏi lòng người có mở ngõ chờ mong?*

Kim Oanh (Melbourne, Úc châu)

Một Chút... Vương

*Một gặp gỡ một chút thương
Mơ màu lụa nắng trải đường người qua
Một chút gió lùa hương xa
Đến phương trời nhớ thật thà cho nhau*

*Một chút vui dịu nỗi đau
Nói lại hẹn ước tình đầu bên em
Một chút gọi tiếng yêu quen
Ru mộng tròn giấc êm đềm sầu rơi*

*Một chút tình chợt tả tơi
Vỡ ra từng mảnh khúc đời lệ rụng
Một chút vương ... lòng lại nhưng...
Chỉ còn chút cuối xin ngừng thời gian!*

Kim Oanh (Melbourne, Úc châu)

Lạc Vào Cõi Thu

Chiều nay sương rớt hạt,
Nỉ non tiếng côn trùng.
Ngỡ ngỡ em chân bước,
Anh lạc vào cõi thu.
Con gió nào thổi đến,
Tung bay chiếc lá vàng,
Rơi theo chiều kỷ niệm
Trên con đường thênh thang.
Giọt sương nào vương tóc,
Lấp lánh trên vai vàng,
Hương rừng thơm thoang thoảng,
Nhu chợt vừa bay ngang.
Ánh mắt nào thăm thẳm
Tôi ngây ngất đứng nhìn
Ồi em cười xinh quá,
Khiến lòng tôi xôn xang.
Nắng chiều nay tắt vội,
Khép cửa ngõ then cài,
Đường về sâu hun hút
Trong sương mù mênh mang.

Y THI VÕ PHÚ

Lost in the Autumn Realm

This afternoon, dew drops fall,
Whispers of insects call.
Amazed, you take a step,
I'm lost in the autumn realm.
What breeze has blown this way,
Scattering golden leaves to play?
Falling along the path of memories,
On the wide, open road that sees.
Which dewdrop rests on your hair,
Sparkling gently on your shoulder fair?
The forest's fragrance drifts by,
As if it just happened to fly.
Whose gaze is deep and profound,
Leaving me spellbound?
Oh, how beautiful your smile is,
Stirring my heart with bliss.
The afternoon sun fades away,
Closing the gate, locking the day.
The way home is deep and vast,
In the mist, it stretches, unsurpassed.

Tâm Sự Mùa Thu

*Khi sương mù giăng phủ
trong ánh nắng lờ mờ
đường như đang nhẩn nhũ
trời đã vào mùa thu*

*Tôi đứng bên cánh đồng
mắt nhìn những gốc rạ
một khoảng trời mênh mông
của rừng cây cỏ lá...*

*Một con sâu ngọng nghịu
cuộn mình trong lá khô
nó nói với tôi rằng
mùa thu về rồi đó...*

*Con gió nhẹ thổi qua
rơi đi từng chiếc lá
con sâu nhìn lặng lẽ
nó bảo thấy nhớ nhà*

*Mùa hè đã đi qua
cây cà đang héo khô
không còn chiếc lá tươi
sâu cong người khóc nghẹn...*

Y THI VÕ PHÚ 092920

Whispers of Autumn

When the fog envelops,
In the dim sunlight's glow,
It seems to whisper softly,
Autumn has arrived, you know.

I stand by the field,
My eyes on the stubble rows,
A vast sky unfolds,
Amidst the trees and grasses it grows...

A little lisp caterpillar,
Curled up in the dry leaves,
Tells me with its quiet stir,
That autumn now weaves.

A gentle breeze blows through,
Carrying each leaf away,
The caterpillar watches silently,
Saying it misses home today.

Summer has passed us by,
The eggplant plants wither slow,
No more fresh leaves to thrive,
The caterpillar weeps in woe...

TÂM NIỆM

Cuộc đời vốn đã không dài lắm
Mấy chục lần Xuân bóng vó câu
Hư danh phù phiếm mờ nhân ảnh
Trải khắp dương gian những mạch sầu
Ngược mắt dõi tìm trong vũ trụ
Vì sao lạc giữa vạn vì sao
Trăm năm tinh tú không hòa nhập
Vào cõi phù vân đủ sắc màu.

Nhất-Phương

Hồn Hoa trên cát

Đêm mơ, trở giấc tim Mai trắng
thanh khiết bên triền đá xác xơ
sa mạc bùng quang tươi dưới nắng
ngây ngất, hồn hoa cũng chẳng ngờ.

Hoa bay xa nước, xa hoàng mộng
lùng lửng trời cao, vắng bóng trời!
gió lốc xoáy mòn thân cát bỏng
tím lòng ly xứ, phiến sầu khơi.

Mơ thêm gót đỏ, khua sồn gót
guốc mộc từng đôi thả nhạc vàng

lỡ phiếm, tơ chùng ngân phiếm lỡ
xoáy mòn tâm thức mỗi mùa sang.

Quê hương ngày ấy nồng Xuân sớm
âu yếm, Hạ nhìn cánh phượng treo
lá Thu khoe dấu tình trong nón
Đông háo hức nằm ngóng tuyết reo.

Hồn hoa trên cát, phơi nhân cách
gói ghém vô thường đổi thủy chung
đá ơi vun góp nguồn hy vọng
xoá hết tàn phai giữa mịt mù.

Nhất-Phương

VÒNG HU' ẢO

Con đã bên Mẹ suốt cuộc đời
Nhưng rồi nay bỗng chốc xa xôi
Mưa về xóm vắng, con về lạnh
Mây thấp như trời sắp sập thôi

Chiếc áo ngày xưa con còn giữ
Để dành, cất kỹ ở trong rương
Thế nào hơi hướm đầy trong đó
Nhớ Mẹ con tìm dấu mến thương

Chiều nay con nghe lòng đau nhói
Hạnh phúc xa rồi – xa tầm tay
Không gian sao như buồn thế kỷ
Mẹ đã đi khỏi thế gian này

Một hạt mưa vỡ òa trên má
Như tiếng lòng rớt xuống cô miên
Như lằn roi quất vào nỗi nhớ
Như giọt buồn gõ mạnh vào tim

Nhìn hũ cốt tro trên bàn thờ
Đêm về thánh thót tiếng nam mô
Cây hương khói quyện vòng hư ảo
Tưởng mẹ về đây để chuyện trò

Đã sáu mùa hè lặng lẽ qua
Từ ngày tập biết mẹ đã xa
Sao con cứ nghĩ còn đâu đó
Mẹ đi xong sẽ lại về nhà.

Thủy Lâm Synh

Aug. 13, 2017

TÂM SỰ CÙNG EM TRAI

hình như có tổ chim trên mái rạ
anh nghe vui tiếng mẹ rĩa lông con
chao ôi nhớ chiếc lồng tre thơ dại
ôm say mê lên đôi mắt xưa tròn

giờ thì chúng tập nhau bay, có lẽ
cho anh xin viên sỏi nhỏ tay em
anh còn lại chút lương tâm này đó
nỡ lòng nào đem bắn chúng sao em

anh vẫn nhớ trên hoàng hôn bờ cỏ
đôi chim nào đập mái, ngượng bàn tay
khi giương ná bàng hoàng nghe tuổi lớn
bỏ tình trôi theo đường cánh chim bay

cũng từ đó nguyện yêu đời mãi mãi
sao bây giờ bọt lệ trắng niêm vui
làn chăn mỏng hoang vu vòng ngực nhỏ
nghe gì em trong thăm thăm môi cười

chắc vang vọng một vài viên đạn nổ
ngang lưng trời,
ngang khúc ruột quê hương
người người chết cho tự do vẫn sống
xác thay phân bón cho cỏ xanh đường

anh ngại nói, đã từ lâu anh muốn...
tội cha già bán một nhọc nuôi con
may mẹ đã nằm yên trong lòng đất
anh em mình môi đưa môi cô đơn

em đừng trách anh bỏ nhà bỏ cửa
sống lang thang xao lãng cả học hành
em cũng khóc từng đêm nằm suy nghĩ?
nín đi nào, đừng xé nát lòng anh.

LUÂN HOÁN

CONFIDING IN MY BRO

There seemed to be a bird-nest under the thatch roof;
I was pleased to hear the adult preen the young.
How I remember the bamboo cage I clasped as a kid
with little creatures to which my passionate eyes clung.

Now that those fledglings were perhaps learning to fly;
Please give me the small stone from your hand.
This is the bit of Conscience that still remains in me:
Have the heart using it to shoot at them? what brand!

I can even recall a sunset, on a grass edge,
a pair were mating. My hands wavered at the sight
while aiming the catapult. Aware of my adolescence,
I allowed their Love to freely fly with the birds' flight.

Thenceforth too I pledged to prize Life forever;
but now why do such tears foam to blur the elation?
The blanket so thin to cover the chest so deserted;
Could you hear beyond the smiling lips the desolation?

Perhaps the resonance of some exploding shells
piercing the air, tearing our motherland's intestines.
Men after men have died for Liberty to survive,
bodies as manure to fertilize the grass as fate destines.

I was hesitant to say this since long I have meant to:
Poor Dad swapped his sweat for food to feed each son.
Mom luckily has rested in peace in earth's womb;
We brothers each of us have our life lonely and dun.

Do not reproach me for leaving our dear dwelling
to walk the streets, especially from studies to depart.
Have you also been every night lying in bed reflecting?
Oh, please, stop crying - do not rend apart my heart!

Translation by **THANH-THANH**

CÂY MÙA THU VỚI NGƯỜI

**Cây đã sống qua mùa đông rét mướt
Hứng tuyết sương nuôi cành mới đâm chồi
Trong âm thầm nắn nót nụ hoa tươi
Chờ dâng hiến cho đời bao sắc thắm**

**Cây đã sống qua mùa xuân êm ấm
Đón nắng hồng tô màu lá thêm xanh
Đón gió đưa nhẹ nhàng lá ru cành
Cành với lá nâng niu chùm hoa nở**

**Cây đã sống qua mùa hè nắng đỏ
Chờ hạ vàng trên thân nám da khô
Vẫn hoài mong cho trái chín ai chờ
Trái ngọt mát dù thân cây cần cỗi**

**Cây đã sống qua mấy mùa thay đổi
Xuân có vui và Đông có lạnh lùng
Giữa hạ nóng cây có khát hay không?
Khi đã vắt cho đời bao giọt nước**

**Cây có mỏi, nên khi hè vừa bước
Thu vội về để nhận lá vàng rơi
Thu ru cây ngủ giấc chết bên đời
Tim nhựa sống mong ngày hồi sinh mới**

**Người nhìn cây có bao giờ tự hỏi
Cây với người ai gian khổ hơn ai?
Lá trên cây còn có những lần thay
Người trọn kiếp được mấy lần ngơi nghỉ**

**Nếu người được mùa thu ru giấc ngủ
Rũ nhọc nhằn năm tháng bám trên vai
Người sẽ đi không ngại quãng đường dài
Để làm lại những gì còn dở vơi.**

HUỲNH MAI HOA

AUTUMN TREES AND HUMANS

Trees have passed through the cold winter,
To nourish budding branches, receiving mist and snow.
In silence they create fresh flowers
To offer life so many beautiful colors to glow.

Trees have experienced the warm spring,
Welcoming rosy sunlight greener leaves to render,
Hosting the wind to softly lull the boughs
As twigs and blades cosset the blooms' splendor.

Trees have subsisted through the sand season,
Bearing summer on trunks tanned and barks dry,
Still waiting for ripe fruits so long longed for,
The fresh sweet produce, being stunted to defy.

Trees have survived so many changing periods,
Feeling merry in spring and numbed in cold.
Do trees suffer thirst in sultry summer
After dripping for life so many drops of water gold?

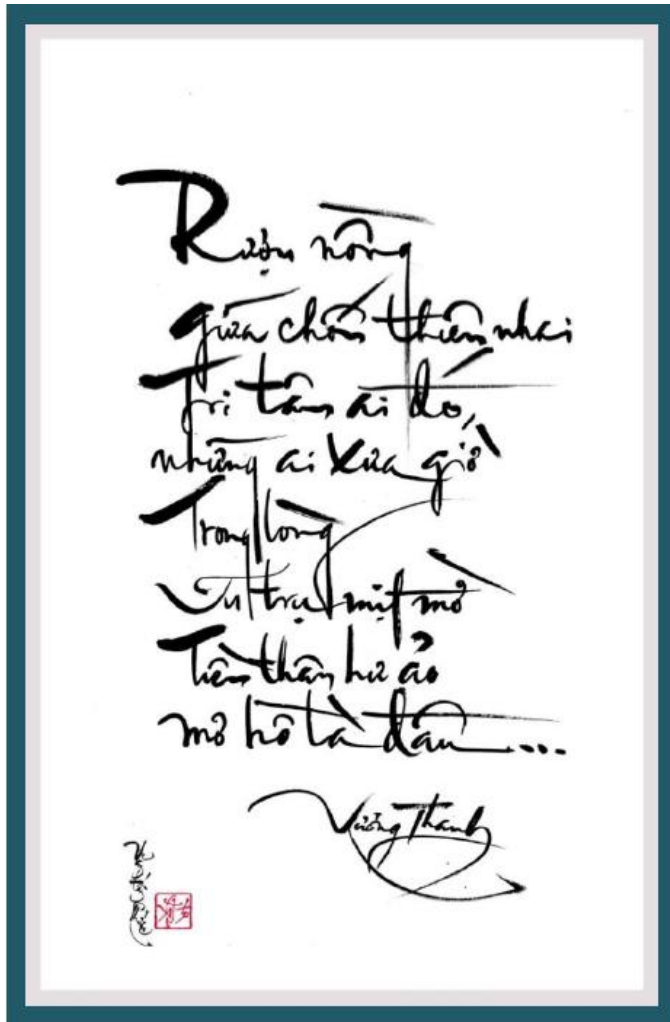
Do trees sense fatigue so when summer just left
Autumn hurries back to accept falling yellow leaves?
Autumn lulls trees to a deadly sleep on the sidelines,
Awaited resuscitation, to seek for sap that achieves.

Have humans, looking at trees, ever wondered:
Trees or humans are to endure more displeasure?
Leaves on trees can be changed many times;
How many times may humans all life rest at leisure?

If humans were lulled by autumn to sleep
To cast off their shoulders what has been downbeat,
They would advance up in spite of long distances
To perfect everything that is still incomplete.

Translation by THANH-THANH

Thơ: **Vương Thanh** – Thư pháp: **Văn Tấn Phước** (Paris)

BỒI HỒI NHẮC LẠI BẾN XƯA

Ở đó dòng sông tuổi nhỏ
mãi chảy âm thầm trong tôi
có bóng con đò bến cạn
ánh trăng chiếu tận chân trời

dòng sông bốn mùa nước đổ
đường xưa lối cũ còn ghi
dấu chân in hằn nỗi nhớ
triền miên nỗi nhớ bất di...

thương sông nhớ đò da diết
ngày kia người bắc nhịp cầu
con đò về đâu không biết
lũ trào bão dập chìm sâu

cuốn theo mịt mù gió bụi
tình người hoen úa rêu phong
nước lìa xa nguồn quên suối
gió về bãi vắng còn không

nước xuôi không hề dừng lại
cạn dòng cả lúc tràn đê
vẫn theo dòng tuôn xuôi mãi
buồn thân cô lữ ngày về

phương xa mưa chiều êm ả
chuyện xưa nhắc lại bồi hồi
đường đi đời chia trăm lối
nghẹn ngào mắt ướt mờ hơi...

Hạ Thái Trần Quốc Phiệt

7/2020

Chén Rượu Trời Nam

(tặng các bạn lính làm thơ)

Hãy rót mời nhau chén rượu tình
Khơi ngày thất thế cạn đường binh
Giữ nguyên lời hứa huynh và đệ
Thắt chặt câu thề đệ với huynh
Kẻ ở ưu phiền bao khắc khoải
Người đi từng trải bấy điều linh
Bồi hồi ngâm lại vần thơ cũ
Tiếng vọng quân hành buổi xuất chinh.

2018

Trên Đỉnh Chon Von

Ngồi trên đỉnh núi ngắm vàng trăng
Đọc những vần thơ tặng chị Hằng
Thừ vạch mây xanh tìm ý mộng
Và đào tuyết trắng kiếm mầm văn
Thấm niềm thác vỡ than nhân thế
Cảm nỗi non tan khóc đất bằng
Nơi cội chon von cao chất ngất
Trời gần sao vẫn buốt hơn băng.

2009

Hạ Thái Trần Quốc Phiệt

Ở HÀNH TINH XA

Đưa em đến ở một hành tinh xa,
Em cứ bảo: “Nhớ quê nhà yêu dấu”.
Trái đất xưa kia nơi ta nương náu,
Loạn lạc, chiến tranh, ô nhiễm môi trường,
Dòng sông êm không trong trẻo như gương
In lòng lộng bóng em theo sóng nước.
Làm sao tìm được những ngày vui trước,
Mặt trời hồng lên vào mỗi bình minh,
Ong bướm tung bay, chim hót trên cành,
Cây trái chín với màu hoa tươi thắm.
Trái đất đẹp xinh như hoa, như gấm,
Em ơi hôm nay bỗng thấy điêu tàn.
Người địa cầu đi lưu lạc lang thang
Trong vũ trụ, biết đâu là nhà nữa!
Em khóc mãi, nên anh đành phải hứa,
“Không ở nơi nào bằng ở quê hương,
Thuyền mây đưa ta đi khắp muôn phương,
Sẽ đưa em về chốn xưa yêu dấu”.

Nguyễn Mây Thu

(30-10-2024)

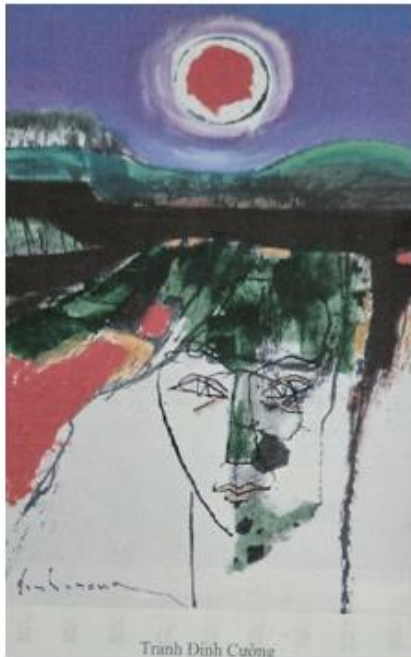
CHIM NGOAN NHỎ VỚI NGƯỜI TÌNH

Tóc để xõa vẫn không đầy vai nhỏ
Hồn đại khờ biết giữ được tình anh?
Sáng nay qua trường, thấy mây trời xanh,
Bé gọi mãi tên anh đầy nỗi nhớ.
Gọi một buổi, đã lụn mòn hơi thở,
Gọi thiên thu... ơi chết được tình mình!
Nếu ở bàn tay có ngón rất xinh,
Bé xin gửi hẹn thề trên ấy nhé!
Người yêu dấu, có thiên đường nhỏ bé,
Bé lần qua từ đây, giấc mê đời,
Như chim ngoan, như mèo nhỏ ngủ vùi
Trong yên ấm, dối hồn thường hay... khóc!

Thôi xin chớ vỗ về hương mái tóc,
Hay cắn ngón tay hỏi tại vì sao?
Máu về tim, cất giữ những ngăn nào?
Người yêu dấu, phải từ trong tiền kiếp?
Bé chỉ muốn yêu dù không ai biết,
Nếu có nghe xin cứ để tôn thờ
Để thời gian còn giữ lại ước mơ,
Bé còn lại tuổi thời xanh kỷ niệm.
Đóa hồng nhung hôm nao vừa mới nguyện,
Ở trong tay và ở mãi bên người,
Đóa hồng nhung nuôi nắng những môi cười,
Chim ngoan nhỏ không quên người yêu dấu.

Nguyễn Mây Thu

(Bài thơ cho Bé)

Tranh Đinh Cường

Còn đây, một chỗ bên trời
Còn đây chìa khóa mở đời cu rơ mang
Còn đây với tù với bần
Xếp trăm nỗi nhớ dẫu ngàn nỗi quên

Thơ: **TRẦN HOÀI THƯ**

Tranh Thân Trọng Minh

Em nơi nào, trời có mù sương?
Cho tôi về thăm lại Tây nguyên
Những đồi những núi mù sương ấy
Trắng theo từng cây số nhớ nhung

Hương Quê

Lại mưa bão, miền Trung nhìn âm đăm
Tháng đang mười nước lụt đã tràn muôn
Trời lạnh cảm gió rít thổi điên cuồng
Cây xiêu đổ bao nhà lo sợ hãi

Ôi cuộc sống người dân đành chịu mãi
Hướng lòng về mảnh đất xứ thần kinh
Biết bao nhiêu kỷ niệm chứa ân tình
Xin cầu nguyện an lành ban mọi hướng

Xa vạ dậm buồn gieo vào tâm tưởng
Hỡi mùa đông ủ rũ bóng sương mù
Hay đang còn ẩn dật lối vàng thu
Mà héo hắt bao trùm thành Huế mộng

Minh Thúy Thành Nội

Tháng 10/ 30/2024

Hoa Phượng Vàng

Sáng ửng cà phê ngắm Phượng vàng
Xanh trời bát ngát dãi mây lan
Hai con bướm trắng vờn hôn nhẹ
Nắng lụa em phơi ửng nhẹ nhàng

Ta điệu vì em nở xinh ngời
Mùa thu lãng mạn ý thơ mời
Lung linh ảo giác trời Thành Nội
Phượng đỏ bên lề ngập xác rơi

Nữ sinh áo trắng buổi tan trường
Gió thổi cây chào mát vấn vương
Có kẻ theo kẻ so nhịp bước
Áo bay hoa nắng đuổi trên đường

Vàng cảnh Phượng thắm giấc mơ hoa
Ký ức ngày xưa chẳng nhạt nhòa
Có phải vì ta mà nở rộ
Che đời khô héo tuổi xuân qua

Minh Thúy Thành Nội

Tháng 10/12/2024

Hẹn nhau mùa Thu (2)

Trong tập thơ Cỏ Thơm tháng 11 năm 2023, tôi đã có bài thơ Hẹn nhau mùa Thu, kể chuyện một đôi vợ chồng người lính chiến, họ hẹn nhau sẽ gặp lại khi người lính từ chiến trường trở về, nhưng vì ngày 30 tháng 4 đổ xuống nên đã không thể thực hiện được lời hứa hẹn.

Vài năm sau, người lính đó trở về từ một trại tù của Cộng sản, họ đã gặp lại nhau vào cuối một mùa Thu, với nhiều năm xa cách do những oan khiên của đất nước.

Giờ đây, cũng đang là cuối thu và cũng để nhớ lại những giây phút mừng vui và tủi hờn sau cuộc chia lìa cũng như lần hội ngộ đó, tôi xin có bài Hẹn nhau mùa Thu (2), để mong sẽ không còn những đau buồn đó nữa.

Và cũng để cho mùa Thu không còn mang tiếng oan là mùa của sự chia ly hay của sự cô đơn, mà ngược lại, mùa Thu muôn đời vẫn là mùa của tình yêu, của thơ văn, hội họa và của những bản tình ca.

Trời đã cuối thu rồi ư?

Lá vàng thổi rụng, sương mù thổi rơi.

Đâu đây vọng tiếng khóc cười

Từ năm xưa, đã khôn nguôi tình sầu.

Quê hương thuở ấy buồn đau

Tàn chinh chiến, lại xa nhau nghìn trùng.

Chiến y trút bỏ thẹn thùng

Gương mòn, súng gãy, ngựa ngừng chân bon.

Bên trời lẳng đặng hoàng hôn

Ngậm ngùi chiếc bóng, chập chờn cô liêu.

Thu nao ước hẹn một chiều

Thu nay gặp lại nghe nhiều xót thương,

Đã qua bi khúc đoạn trường

Đừng cho lệ nhỏ vấn vương giấc nồng.

Nhìn nhau vờ vợi hoài mong

Yêu nhau câu hát muối, gừng, mặn, cay.

Dù cho mỗi cánh chim bay

Hãy tin đã hết tháng ngày đơn côi.

Nhé Em, còn mãi trong đời

Mùa thu vẫn đẹp sáng ngời tình yêu.

Tuệ Trung

Tháng 10/2024

CÁT BỤI...

*Đâu biết rằng ai sẽ khóc ai?
Đường trần nhòa nhạt bóng trắng phai
Đêm tàn, khắc khoải đời hư ảo
Hồn lạnh, mệnh mang tiếng thờ dài
Nhớ lắm quê nhà... làn khói nhẹ
Thương nhiều dáng mẹ... giọt châu cay
Phù hoa trọn kiếp chìm trong mộng
Nhân thế điên cuồng cuộc tỉnh say!*

*Nhân thế điên cuồng cuộc tỉnh say!
Cuối đời tay trắng vẫn hoàn tay
Bao người đặc ý câu tương hợp?
Mấy kẻ tròn mơ chữ sắc tài?
Bàng bạc bên đời sương tuyết phủ
Chập chùng trước ngõ lá hoa lay
Trần gian một cõi mong manh quá
Nhắm mắt... mịt mù... cát bụi bay!!!*

Thy Lệ Trang

DẦU RỪNG

Nhiều khi không biết viết gì,
Ý thơ cũng cạn lời chia khó tìm
Tôi về tìm lại dấu in
Những ngày mơ mộng tuổi mềm nắng mưa!

Tôi đi như chữa bao giờ,
Yêu Cao Nguyên lắm tình thơ vô cùng
Áo thơ áo lính cây rừng
Mười năm lửa khói chập chùng non cao...

Đôi lần nhớ lại chiến hào,
Rung rung như có lệ trào trong tim
Nhớ tình chiến hữu hồn nhiên
Ngày xanh tóc chữa biết phiền muộn nhau!

Bao năm đi ở bạc đầu,
Tôi nay mang nặng nỗi đau ngàn trùng
Cõi lòng nhớ núi thương rừng
Đêm buồn xứ lạ mà lòng đau đau./.

Hoa Vãn

(10/05/2024)

CUỐI THU

Tôi tìm tôi lại dấu Thu xưa,
Một cõi Thơ Hoa sắp trọn mùa
Nghe bước chân chiều như đã mỏi
Vẫn lòng xao xuyến những cơn mơ...

Chân cứng đá mềm vẫn mỏng manh,
Tôi đi theo một nẻo chân tình
Luyến lưu đời mãi còn lưu luyến
Tâm sáng lời qua những tiếng Kinh!

Tôi vẫn từng khi bước nhẹ nhàng,
Bên đời theo bóng cũng thanh thang
Mùa tang bỗng đã qua ngày tháng
Đôi lúc nghe lòng vẫn xốn xang!

Tôi cuộc đời thơ một Cõi Thơ,
Gom câu nhân ái để mong chờ
Chọn từng con chữ cho mùa mới
Giữa cõi vô cùng bao nắng mưa...

Thơ có Tình Em thơ bước xa,
Trăm năm Thơ Phú vẫn thêm Hoa
Thu Đông Xuân Hạ vàng như lá
Nhân thế tình chia đẹp thiết tha!

Đã cuối Thu rồi đã cuối Thu,
Tôi tìm chữ để ấm hồn thơ
Rừng xanh lá cũng không còn biếc
Đợi tuyết Đông rơi trắng lối về...

Hoa Vãn

(10/20/2024)

Bạn Điều Hành COTHOM FOUNDATION chân thành cảm ơn các thi hữu đã hưởng ứng đóng góp thơ mỗi 2 tháng cho Tập thơ Văn học Cổ Thơm online được đa dạng, nhiều sắc màu, nhất là thể hiện tinh thần tự do sáng tác của người Việt hải ngoại.

NHỚ THU XƯA - Tranh: **Đinh Cường**

Mời quý vị thưởng thức: **“EM VỀ MÙA THU”**
Sáng tác: **Ngô Thụy Miên** - Tiếng hát: **Tâm Hảo**

 <https://www.youtube.com/watch?v=wZsFSdMMKPs>

*Em về mùa Thu thành phố sương mù
Khung trời lộng gió chiều xuống mơ hồ
Con đường ngày đó có ai mong chờ
Cuộc tình đã xót xa ơ thờ
Một lần cách xa ngàn thương nhớ...*